

BUDAPESTA
6 Ianuarie st. v.
Dumineca 18 Ianuarie st. n.

Va esi joi'a si duminec'a.
Redactiunea: *Strad'a*
arborelui verde nr. 12.

Nr. 2.

ANUL XVI.
1880.

Pretul pe unu anu 10 fl.
Pe 1/2 de anu 5 fl.; pe 1/4 de
anu 2 fl. 70 cr.
Pentru Romani'a 2 galbeni.

Barbu Strimbu în Evropa.

— Romanu originalu cu ilustrațiuni. —

(Urmare.)

Acésta epistola, firesce, numai decát reversà lumina în întunericul situațiunii în care se aflau parintii.

Ei vediura acuma, că fic'a lor iubescce cu totu focul ânimei sale pe Barbu, si acestu amoru nemarginitu fu caus'a leșinării sale.

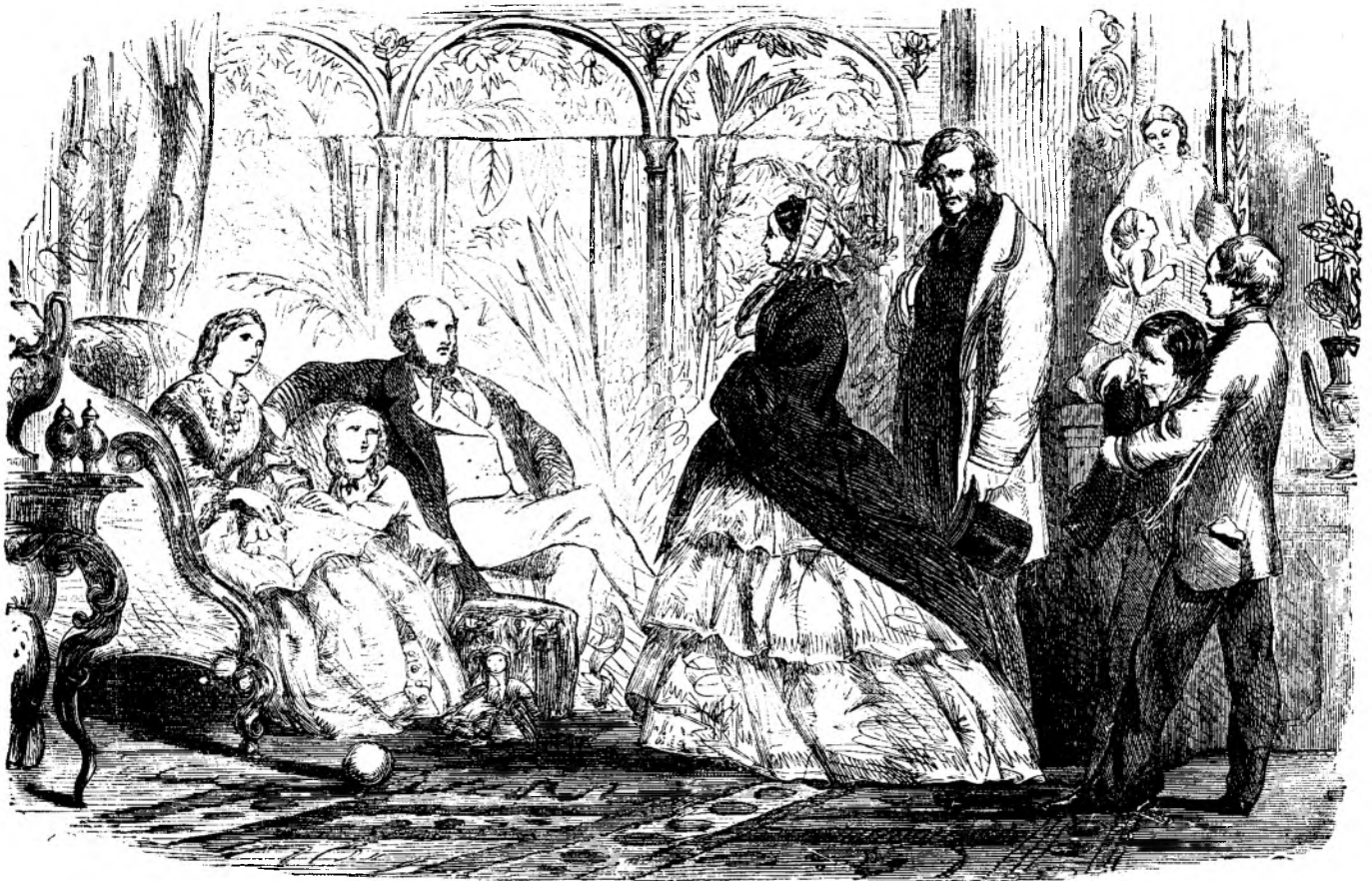
Îl iubescce! Inse totu-odata aflara si aceea, că Barbu nu e demnu de amorul ei, că dânsul si-a cal-

catu cuvântul ce dóra i-a datu, că dânsul se iubescce cu alt'a.

Va sè dica, sêrman'a lor ficia erá fôrte nefericita! Bietii parinti se spariara grozavu, că durerea mare o va omori. si — sub impresiunea acestei simțiri — dânsii erupsera în lacrimi duiöse.

Nu scieau, sêrmanii, că durerea nu totu-de-una omóra la momentu, ci consuma victim'a sa timpu mai îndelungatu că vermele ce róde la radecin'a unei flori.

Nici fic'a lor nu muri, ci înca înainte de a sosi medicul își veni în ori. si aflându pe parintiî sei lângă

Boerul Costachi, cu fic'a si o nepóta a sa stedeau pe divanu, când Barbu cu matusi'a sa si cu fiii aceleia intrara în odaia.

sine, vedîndu pe mama-sa tînîndu în mîna acea fatala epistola, începî a plînge amaru si marturisî apoi totu secretul ei, amorul pentru Barbu, si le cerî iertarea.

Mama-sa o sarutà cu focu, si îmbracişîndu-o, i dîse cu blîndetia :

— Secretul teu, scump'a mea, l'am ghicitu de multu, càci ochiul unei mame dulci cetesce prin suflul ficeii sale. Chiar acuma vorbisemu si cu parintele teu despre Barbu, pe care si noi îl iubimu si l'am u luà bucuos de ginere. Asîa e Costachi?

— Asîa, — aprobà barbatul, care de asta-data gasi fôrte potrivit sè fia de o parere cu soç'ia sa. Noi speràm, cà el se va rentôrce nu peste multu, càci a trecut u timp u îndelungatu de cànd s'a dusu la Paris, si de atunce de siguru se va aflà pe la finea studiilor sale. Parintele seu mi-a spus u adeunadi, cà i-a scrisu sè vina deja acasa.

— Ce folosu deca va si veni! — suspinà biét'a Florica.

Si atunci reluà vorb'a mam'a :

— Nu desperà, fic'a mea! Acèsta epistola pòte sè fia mincinòsa. De siguru vr'unu intrigantu a voitu sè produca neplacere lui Barbu. Atâta totu, si nimica mai multu!

Dar fic'a nu se mai putea alinà. Durerea ei erà mai adànca, decât s'o fi pututu usiorà vorbele dulci de mângaiere. Numai timpul, medicul celu mai bunu, o putea vindecà.

Dar timpul e unu medicu lenesiu; el vindeca nu mai încetu si înspira lécul seu timp u de ani îndelungati.

Vindecà-va ôre pe Florica?

Vom vedé.

Dar din momentul acesta în cas'a boerului Costachi Pomescu se facu mare stramutare. Ceea ce vorbele consortelui nu putura sè mijlocésca, lacrimile ficeii scòsera la cale. Consort'a si mam'a — la dorint'a ficeii sale — îsi schimbà traiul de pân'atunce, de odata se retrase din lume, nu se mai aretà prin societati, nu mai dedea petreceri, nu convinia cu nimene, ci traià retrasa acasa, spre a-si mângaià fic'a si spre a departà norii de întristare de pe fruntea aceleia.

Florica erà unic'a bucuria ce i-a mai ramas, în ea îsi concentrà tôte placerile vietii, vesel'ia aceleia erà cea mai mare fericire a ei, si astfel, precum spuseramu la începutul acestui capítlu, parintii traiau acuma nu mai pentru fic'a lor.

Si acuma, revenindu de unde lasaramu firul naratiunii nôstre, vom adauge numai atâta, cà în urma-rea acestei vietii retrase, tinerimea de pe acolo, care însedar nisuià a-si câştigà favorul Floriceii, din invidia si ura i dete numele de „flòre uitata“.

Acèsta numire înse nu se putea aplicà de fel la Florica. Lacrimile multe ce versà dèns'a nu-i vesce-dira farmecul frumsetii sale, ci, din contra, acele produsera efectul rònei asupra unei flori. Tali'a-i nalta, subtiata putîntelu de suferintiele sale interne, deveni si mai svelta; peru-i negru formà o cadra si mai rapitòre pentru ochii ei vèneti scaldati în lacrima; si rosele feçiei sale înzestrau cu atât mai dragalasiu pelit'a-i alba cà zapad'a.

„Flòrea uitata“ erà peste unu anu o flòre si mai admirabila decât mai nainte, si camerist'a care o peptenà, nu se putea mirà de ajunsu vedîndu cum domnit'a ei din çî în çî devinià totu mai frumòsa.

Dar nu cutezà a-si manifestà acèsta observaçiune, càci Florica o oprî odata pentru totu-de-una în-

data la prim'a ocaziune. O peptenà dar în tacere, facèndu numai cele mai necesarie întrebàri.

De odata cine-va batù la usia. Camerist'a alergà acolo sè vedea cine-i? Erà servitorul, carele i predete o charta de visita, cu observaçiunea, cà domnul însemnatu pe aceea aştépta în antisiambra si cere a fi primitu.

Domn'a luà biletul, si cetindu numele, fu cuprinsa d'o mirare mare. Apoi privi spre fic'a sa, spre a vedé, deca dèns'a nu e curiòsa sè scia cine-i afara? Înse Florica nu se mai interesà de nimica, si nici unu muschiu al ei nu se mişcà.

Mam'a se duse dar la ea, si predându-i biletul, i dîse:

— Citesse!

Florica luà biletul în mîna, aruncà o privire grabnica spre litere, apoi scòse unu tîpetu si scapà biletul din mîna.

Pe biletu erà scrisu acestu nume: „Barbu Strimbu“.

Mam'a, cuprinsa de bucuria, alergà la usia si spuse servitoriului, cà numai unu momentu sè binevoiesca a aştéptà domnul; apoi dîse cameristei sè termine iute peptenatul, si peste câteva minute mam'a si fét'a remasera singure spre a primì pe Barbu.

În primul momentu Florica nu voi sè fia de façia la acèsta visita, si dicea cà dèns'a nu mai doresce sè vedea pe Barbu, carele e unu amagitoru; însè mama sa o sili, cà ori si cum sè remàna si dèns'a în odaia.

Remase dar si Florica acolo, dar ànim'a ei palpità ferbinte cànd us'a se deschise, spre a lasà sè între omul care i-a causatu atâte lacrima.

Înse ea nu privi într'acolo, si nici nu zarì pe Rinaldo, carele intrà.

IV.

Al doile debutu.

Da. Erà el. Rinaldo!

Dènsul sciea de amorul lui Barbu. Audise, cà fét'a e bogata, deci — fiindu cà el nu mai avea parale — decise a întreprinde unu pasiu temeraru, presintându-se la famili'a Pomescu cà si Barbu Strimbu. Facutu acestu pasiu, îsi propusese a cere mân'a ei, cà astfel devenitu întim, sè pòta pune mân'a pe nişte parale, cu cari apoi sè fuga în America.

El îsi întemeià planul pe aceea, cà Barbu nefiindu acasa de siese ani, de atunce s'a stramutatu fôrte, încât abià l'ar recunòsce cineva, asîa dara si el se putea presintà în locul lui.

Si nici nu se însielà, càci imitându vocea lui Barbu, nici mam'a, nici fét'a nu-l recunoscera. Fét'a nu, pentru cà nici nu se uità pe el; iér mam'a nici nu visà de-o misielià cà asta.

Ea dîse numai atâta:

— Cât de tare te-ai stramutatu, domnule Barbu! Ori unde te-asîu fi vedîutu, nu te-asîu mai fi recunoscutu!

— Siese ani de studii schimbà faç'ia omului, — observà Rinaldo cu neruşinare.

La cuvintele aceste si Florica aruncà privirea asupra lui. Vocea i pareà atât de straina, par cà n'ar fi a lui Barbu, par cà nici odata n'ar fi audt'o!

Si zarindu-l se cutremurà.

— Vai cât de tare s'a urititu! — îsi dicea ea. Par cà ar fi devenitu mai micu.

Rinaldo se apropià de dèns'a si voi sè: sarute mân'a. Înse ea si-o smulse iute, cà si cànd s'ar teme de muşcatul unui sierpe.

Acèsta refusare înse nu-l descuragià. Ocupà locu

lânga dâns'a si începù a conversá cu mam'a, adresându-se din când în când si cátra fiic'a, cu tóte cá acést'a i respundea totu-de-una fórté pe scurtu.

Într'aceste în interiorul Floriceii se petrecù o lupta crâncena. Amorul si ur'a se luptau acolo; simtîemîntul secretu al ânimei sale i sîoptiá, cá si acuma iubescé înca pe Barbu, înse ur'a pentru infidelitatea lui o îndemnâ sè stînga amorul acela.

Dar Rinaldo erá unu conversatoru fórté istetiù. Încetul cu încetul el nu mai parea în ochii ei atát de urítu, mai apoi ur'a începù a slabi, si amorul, vechiul amoru își ocupâ tronul în ânim'a ei.

Rinaldo, maestru în d'ald'aste, recunoscù îndata, cá el a triumfatu. Usâ dara de momentul bine venitu si, pe temeiiul vechici legaturi, cerù mân'a Floriceii.

Mam'a nu mai putea de bucuriá; Florica, mai pastrându înca în memoria figur'a demonica a Almadinei, se cutremurâ, si nu putù sè graiêscá nici unu cuvântu.

Mama sa, vedîndu confusiunea ficeii sale, respunse, cá se simtu onorate, înse în privintî'a respunsului trebue sè tîna consiliu si cu consorte-le-tata, carele din întemplantare nu se afla acasa, dar pe mâne va veni si el.

— Îl voi așteptá aice, — respunse Rinaldo, — de cumva îmi va fi permis.

— Dar cum sè nu! — díse cocon'a Zinea.

— Si trecù o dí. Boerul Costachi sosì numai a trei'a dí. Rinaldo îl așteptá, cáci sperá a puté scóte dela dânsul niște parale — în împrumutu.

Consórt'a sa numai decát i împartași evenimentul celu mare. El se învoi bucuros, díu'a cununiei se ficsá si Rinaldo deveni intimu, cá unu fiitoru membru al familiei.

Într'una din díle sosira óspeti.

Erá — Barbu cu matusi'a sa si cu fiii aceleia.

Boerul Costachi, cu fiic'a si o nepóta a sa sîdeau pe divanu, când Barbu cu matusi'a sa si cu fiii aceleia intrara în odaia.

Florica privi spre Barbu si tresari puternicu.

(Va urmá.)

Sînt óre de durere . . .

Sînt óre de durere ce sufletu-mi apésá

Si vai nici o placere în lume nu gasescu,

De cât melancoli'a ce 'n veci nu me mai lasa

Ací si pretotîndeni mereu o întâlnescu.

Din fraged'a-mi pruncia când am venitu pe lume

O óra fericita eu înca n'am avutu.

Si totu în suferintia peri-va al meu nume,

Peri-va, se va stînge cá si al meu trecut.

Destul! Ajunga-mi, Dómne atâte chinuri grele,

Destul versatu-am lacrimi si versu neîncetatu;

Reia-mi, îti ceru cu lacrimi, reia-mi dílele mele,

Destul. destul. ajunga-mi, cáci multu am suspínatu!

Aveam si eu odata o muma iubitóre,

Si multu eram fericé când stam pe bratiul ei;

Dar vai curénd se duse, cáci mórtea 'ngrozitóre

Veni si fára mila rapi dílele ei.

D'atunci a mea víctiá e fára mâniaere

Si rogu sè-mi vie mórtea de mine multu dorita,

Sè curme-a mele díle, sè stérge-a mea durere,

Sè mergu. sè mergu acolo, la mama mea iubita!

Așteptu cu doru ferbinte sè-mi vie acea mórte,

Ce iute me va duce la mare fericire.

Fericire dulce ce 'n visu a mamei sîópte

Îmi spune cá prin mórte voi merge 'n nemurire!

E. G.

Perul albu.

— Blueta, de Octave Feuillet. —

(Urmare.)

SCEN'A V.

Clotilda. Fernand.

Clotilda. În numele ceriului ce s'a întemplantu?

Fernand. Credi, cá-mi este imposibilu sè-mi deschidu usi'a camerei mele?

Clotilda. Cum? acéstá este totu! (Începe sè ridia cu hohotu.) Oh, Ddieule ce frica am dusu! (Se radiema de unu fotoliu își pune mân'a pe ânima si ride.)

Fernand, (la o parte.) Ce spaima! Fára îndoieála, cá în nóptea acéstá se pregatesce ceva estraordinaru în capul acela — si în cas'a mea.

Clotilda. Seriosu cá nu-ti poti deschuiá usi'a?

Fernand. Fórté seriosu.

Clotilda, (uitându-se la el cu o privire neîncredietóre.) Te ai asiguratú în destul de bine?

Fernand. Te asiguru cá da. Nu întielegu de locu. Acéstá este chei'a mea! (Sufia în ea.)

Clotilda. Déca treb'a este asiá, apoi tramite sè aduca unu lacatusiu!

Fernand. Unu lacatusiu — la trei óre din nópte! Credi dta, cá ómenii aceia nu dormu? Nu-eu me ducú în salonu. Am dísu lui Jean sè-mi faca acolo focu. — Sînt fórté superatn. (Ajunsu pâna la usia, se rentórcé si díce.) Déca noi amu fi — soçi cá si alti — neplacerea ce mi s'a întemplantu, nu ar fi mare.

Clotilda, (cu gravitate.) Ce ai dísu? Ién mai repetéza!

Fernand. Ai audítu bine destul.

Clotilda. Soçi cá si alti? Mi se pare, cá mai sînt si altii cá noi si acéstá de ordinaru.

Fernand. Cu atát mai reu, dómna mea, cu atát mai reu pentru lume, pentru cá aceste sînt casatoriile rele si dau modele si mai rele.

Clotilda. Îmi placu reflexiunile pe buzele dtale. Si eu dícu totu asiá; dara a cui este vin'a?

Fernand. A cui? Credi dta, cá eu am uitatu aceea ce s'au petrecutu acum díece ani tocmái în camer'a acéstá?

Clotilda. Si ce s'a petrecutu? Dara mai nainte de acéstá, permite-mi sè me convingu, cá ochii nu me însiéla. Apropia-te, te rogu, mai aprópe —

Fernand, (apropiându-se nesiguru.) Ce este?

Clotilda, (se suie pe unu taburetu si se radiema pe barbatul ei.) Totu am vedítu eu bine — ai unu peru albu la templele din drépt'a.

Fernand. Ddieule, se póte!

Clotilda, (sarindu de pe taburetu.) Pe Ddieul meu cá da. Acuma mai departe. Ce s'au întemplantu acum díece ani în camer'a acéstá?

Fernand, (jucându-se cu unu scaunu de care se radiema.) O scí pré bine. Ne luaseramu d'abiá de doi ani, ne reîntorceamu dela unu balu, cá si în nóptea acéstá. Nu me așteptamu la nimica. Siedeamu aicea liniscitu — cá unu animalu al bunului Ddieu. Nu este asiá?

(Va urmá.)

SALONUL

Calindarul septemănei.

Dumin.	6 18	Botezul Dni.
Luni	7 19	S. Ioan Botez.
Marti	8 20	C. Georg si Dominica.
Mercuri	9 21	Muc. Palivchie.
Joi	10 22	Par. Grigorie Nis.
Vineri	11 23	Cuv. Teodosiu.
Samb.	12 24	Mucenitia Tațiana.

În b a l u.

— La începutul carnavalului. —

Déca cineva dintre dv., onorabili cetitori, a avutu ocaziune a cercetă salónele balului. de sigur a descoperitu diversele figure, dintre cari mai jos vom reprezentá o cununa de jocausi si jocátore, fidelu, precum scriitóra franceza, genial'a Georges Letorières a schițiat'o prin vederea ochiului seu spiritualu :

Jucátóra usióra. Talia nalta, subtila si elastica. Prime de dóue-díeci si patru de metre ornéza șlepul. care volbura cá o códa de paunu. Petre putíne, dar stralucitóra lucescu pe grumazi si în mâna-i tîne unu buchetu de flori vii. Mai cátra fie-care suride cu grația egala, capul si-l tîne sus, când jóca cu persóna cu totul indiferenta ei, ínse cu totul se pléca pe grumazii júcausiului, déca din întémpare acela e vr'unu conte séu printiu si totu-de-una își afla ínca ceva a-si tocni la haina, déca vr'unu omu mai micu ar cutezá sè-i céra unu dantiu, numai cá cât mai îndepartatu sè-si tîna faci'a de a celui'a. Șlepul de feliu nu o genéza. acela cu o rutina admirabila o urméza în ori ce mișcare. Între jocu, privirea ei la aparintia stá atîntita totu pe umerul júcausiului. dar pentru acea nu-i scapa din atenziune nimicu ce se întémpa în giurul ei. Déca júcausiul i multianesce pentru grația, nu responde nimica, ínse cu o privire îl imbarbatéza cá si de altadata sè o céra.

Jucátóra care nu se genéza de feliu. De comunu fórte tare e împodobita. Umerii i se rosiescu ca faci'a, în continuu vorbesce, nici odata nu cade în confusiune, fie-cărui júcausiu i díce „domnu“, une-ori i si chiama la preumblare. Adese se întémpa cá énsusi își calca șlepul, séu își spinteca prima. Si ori ce malheure de aceste sè i se întémpa, totu-de-una díce, cá si-a petrecutu fórte bine.

Jucátóra care e peste cei trei X. Asta íntru adeveru s'a ascunsu în vestmémentu, ínca si în manusi. Perul si-la peptenatu à la Ofelia si spéndiura pân' la genunchi. Ne încetatu își mușca buzele. cá cu cât mai mica sè-i se véda gur'a, íncontinuu vorbesce séu pe nasu séu din peptu, cuvintele le pronuncia cu unu accentu stráinu, íntru tóte cauta sè fia suprinďietóre, une-ori arunca si câte o privire asupra júcausiului si suride, une-ori ínse nu e gračiosa, cáci deja nu e nici tinera, nici seducátore. E mai caracteristicu, cá e uriciosa cá ciuma.

Jocausiul bunu, nebunu. Junele tineru ínualtu. jóca bine, îmbracișéza jocátóra si o radica ca pe-o péna, i sióptesce în urechi prostii nemarginite si câte verdi-uscate. Adese aduce jocátóra în confusiune, ínse pentru acea totu asiá de bine ríde asupra glumelor sale, cá si când l'ar totu ghidela cineva. Nu i pasa de nime, pe toti i restórna din calea sa, asiá resuffa cá si când totu din foi ar apesá aerul ce-l respira. Mamelor

si garde-damelor totu-de-una le aduce apa si calésa, cu bravura egala dantiuesce el cu cuptoriul seu cu scobitóra dintilor, cu cea mai grasa si cu cea mai mârșiava, fàra cá el sè se ostenésca cândva. Nu e ceva omu de frunte, ínse e nepretiiutu, fórte de multe ori e chiamatu la prándiu.

Femei'a ce-si petrece. E mica si câtva grasa; totu-de-una se îmbraca cu negligintia, e fórte vorbitóre, íncontinuu se mișca, cu tóte femeile dá mâna, ori cui vorbesce totu despre eșirea dintilor copilului seu mititelu séu despre colic'a bunicei sale, déca n'are copii, despre nenorocirea cea mai recenta ce s'a întémpatu în tíera, séu despre toilet'a mătíei în „baba ór-b'a“. E fórte buna mama de familia, dar pentru acea își petrece bine în ori ce balu si pentru acea totu-de-una se duce în fia-care. „În balul acesta am venit“, díce ea de comunu, — „cáci nu am fost estu timpu nicairi“, ínse ea a fost deja în redouta la séra de Sylvestru, cáci si acolo s'a pututu clefetí si jocá. Cu apetitu admirabilu manánca si bé, — când se scóla dela mésa, de regula își umple tóte busunarele si numai atunci parascesce sal'a, când s'a stinsu si ultim'a lampa de gazu, cu unu cuventu se petrece bine pentru bannii sei.

Tinerul de casaratoritu. Cu stima nemarginita se adreséza la fia-care féta, si se lingusiesce la fia-care baba. Toti dícu despre el, cá e „omú elegantu“. Uresce zestrea cá turbarea, ínse pentru acea valsul numai cu acea îl dantiéza, care are celu putín cu 50,000; quadrille-ul cu care are 100,000 si cotilonul care cu 20,000 fl. si acopere urítimea. Pe cine are si mai multa zestre o petrece si acasa. Pentru o femeia tare avuta, fia chiar si cu ghibu în spate, desbraca si fracul ei-J arunca în tina, numai cá ea sè nu calce în tina, si siede lângá surugiu sus pe capr'a trasurei. Jóca escelentu, ast'a-i e maestrí'a. Abiá își atinge jucátóra, o conduce cu precautiunea cea mai alésa, nu cumva cineva sè se atinga de ea, grigesce de vestmémentul ei, vorbesce putínu, si-si atunci despre fericirea presenta, care în asiá proportiune o pune, cum e de mare zestrea júcátorei.

Domnisiór'a își cauta barbatu. Si-a luatú dantine americane. În continuu își cánta în urechi, cá ea nici odata nu se va maritá, de si tremura dupa unu barbatielu, fia numai cât degetutiul. Chiar asiá de usíoru împarte florile buchetului. cá si gračiele spiritului seu. Totu-de-una se pórtá în vestminte escentrice. Tóta privirea ei e o sagéta atîntita spre ánim'a ta. Asiá se culca pe júcausiu, încát acela i simte bratiul, umerul, peptul si perul ei. Si între aceste asiá suspina, încát pe sermanul júcausiu — de nu e vr'unu omu tare — îl arunca de pe picióre. Ce e dreptu, pân'acum nu a datú de barbatu, ínse haru domnului sánt ínca destuli holtei tomnatici, si . . .

Jocausiul fricosu. A venitú din provincia, privese totu la pamémentu, vorbesce încetu, la dantiu cere numai garde-damele, cáci crede, cá dela cele tinere ar capetá corfa. Nu e mai prostu decát ceialalti, ínse pare atare.

Cuceritoriul. Acesta de regula e oficieru. Mustetie resucite, jóca încordatu, face curte catanesce. Vorb'a o începe înfocatu si în continuu vorbesce. E copilu frumosu. Între jocu totu la jocátore privesce. Pintenii sdánganescu si strínge tare mân'a jocátorei déca o petrece pân' la salonul de gustare. Tuturora le place de el, dar numai pe timpu scurtu.

Jocausiul cu perul lungu. Glumesce cu jocátóra, se întórce în mulțime, tîne sus mân'a damei, face pasi lungi, câte-odata își dá capul napoi, cá perul din

ochi să meargă napoi. Tóte însedaru : la tourul al doilea deja iérase totu în fația i spëndiura.

Jocaușul flegmaticu. E tiapen cá o ruda, liniscitu, cu maiestate se apropia de dama, o chiama la dantiu, cá si când ar împlini ordinea ȓilei. Tare crede, cá manier'a lui e de frunte.

Regin'a balului. În totu balul este cineva, pe care se proclama regina. E tóta grația, tóta spiritu, toalet'a-i îti pare cá din rosa. E cam cocheta, ceea ce i siede fôrte bine ; piciórele-i sânt mici, si nu le ascunde. Ea satiréza — dar inocente, glumesc — înse în terminii cuvîntiei si cu discreție, jóca cu pasiune si asiá de ușoru sbóra cá paserea, si déca rumena siede putînu, fația-i suride si la cea mai aprópe chiamare, iéra sare în picióre. Bé vinu de Champagne si converseza cu barbati frumosi, mușca bombóne, mai totu-de-una uita buchetul în camera de toaleta.

Jocaușul neistetiu. Prima-data calca pe piciorul unui barbatu si dupa aceea pe șlepu unei femei. Se lovesce de garçonul ce pórtá înghiatiat'a, lasa jocauș'a să steie, si strica buchetul de flori, la îmbracare totu-de-una scapa paliu femeii si nici odata nu are vis-à-vis.

Amorosii. Pentru ei nimene nu esista în salonu, nu vedu pe nime, si credu cá nici pe einu-i vede nime. Umbla în aeru si de toti se uita ; nu audu semnalul pentru quadrille, uita vis-à-visul, uita să steie în róndu si conturba dantiul. Vorbescu putînu, cu atât mai multu privescu în ochii unul altuia si atât mai multu suridu. Viséza si-su ultimii la mersul cátra casa, cá acolo sè-si continue visarea lor. A. T.

Ajunul anului nou în Caransebeșu.

— 13 ianuarie.

Si lumea adunata, se légana 'n placere,
Când resuná „Romana“ în tonuri dulci de miere

Si toti, cu micu cu mare, uniti într'o gândire,

Alérga colo 'n sala s'asculte si s'admire
Unu dantiu marețiu si mândru, unu dantiu plinu de rapire.

Da! asiá fu, asiá este si va fi, efectul acelu dantiu grațiosu si elegantu ce pórtá numele celu mai frumosu „Roman'a“. Acestu dantiu se ivesce, învinge si cuceresce. Acésta am observatu ori si unde am avutu ocașiune a asistá la acestu dantiu. „Roman'a“ totu-de-una a cuceritu în sboru placerea tuturor si se populariséza chiar si în inimile cele mai ostile Românismului.

Înse sè me întorcu la scopul acestor rënduri, la descrierea serbării ajunului anului nou aice.

Cá la veri ce întreprindere naționala, sociala si culturala. asemenea si la înfintierea societătii de musica si cântu, corpul profesoralu dela institutul pedagogico-teologicu greco-orientalu din loco a datu impulsul, a luatú inițiativ'a si a cuprinsu lucrul, cu acelu zelu si energiá, cárorá numai si numai se potú multami fructele cele frumóse, produse si în sér'a de ajunu a anului nou.

Sub presiedint'a dlui Bartolomeiu, secretaru consistorialu si sub conducerea maestrului de capela si profesoru de cântu, dl B. Vurmb, se adunase corpul profesoralu seminarialu, atragêndu si din elevii seminarului puterile apte precum si alti membri activi ai susnumitei societătii si statorise programul pentru serbarea ajunului anului nou. Presiedintele societătii animá cu fapt'a si cu vorb'a membri, si asiá exercițiurile începura cu atáta rêvna si tenacitate, încât reușitu erá mai multu cá sigura.

Publicul erá interesatu, si cu o luna înainte vedeai pregatirile în familia luându dimensiuni totu mai estinse si întrebarea : „Mergi la ajunu?“ — „Ce toaleta faci?“ etc. jucá pe buzele delicate ale secsului frumosu, si eu ênsu-mi eram curiosu, de óre ce pentru mine avea sè fia primul ajunu de anul nou ce sè-l serbezu aicea.

În urma multu așteptat'a, dorit'a si — oftat'a séra se ivesce si începutul erá precisu pe 8 óre ficsatu. Me aruncaí cu graba în toaleta, cá sè potú cuceri mai de timpuriu si eu unu locu ; înse, de si veniramu mai de timpuriu decât ór'a ficsata, precautiunea mea totusi me lasá sè stau — în picióre, cáci totu unghiuletul erá deja ocupatu si publicul totu-mereu curgea, curgea fára fine, care împregiurare îmi serviá spre mângaiere — o spunu fára nici o malitia — de óre ce si publicul dupa mine venitu împartí sórtea mea — pe dóne picióre.

Precis la 8 óre, presiedintele se ureá pe tribuna. Tacere generala, cam cum o spune Virgilu — si deschide serbarea, dupa ce imediatu corul barbatescu sub conducerea susnumitului domnu maestru de capela, întonéza deodata prim'a piesa din programu sub titula : „Spune“, coru barbatescu de B. Vurmb, cu bunu succesu. Dupa aceea urmá : Sextet din oper'a „Lucia de Lamermoor“ pentru pianu de Donizzetti, esecutatu cu multa dibacia de dl B. Vurmb. Al treilea punctu din programa : „Ursit'a mea“, coru barbatescu de Stefanescu, fu esecutatu cu succesu corespundiatoriu. La rëndu vine acuma punctul al patrilea : „Dan capitán de plaiu“, poesia de V. Alesandri, declamata de dl St. Velovanu profesoru seminarialu. Dl Velovanu declamá cu atáta precisitate si perfectiune, vocea-i melodiosa si flessibila relevá cu asiá unu point nimeritu fasele marcante ale poemei. încât aprobările víi ce-l întrerupeau se prefacuse cátra fine în aplause frenetice prelungite. A cincea piesa : „Solo pentru bariton“, aria de Mendelsohn si cántata de dl Murgu, clericu anu III, cu o voce rara si curata, secerá multe aplause, si a síesea, cá ultima piesa : „Fostu-am granitieri“, arangiata pentru coru barbatescu de dl Vurmb, reușí asiá de briliantu, încât, la cererea generala, fu repetata.

Cu acést'a se fini programul produțiunilor si urmá dantiul. Dara, cá si dantiul sè încante si sè produca farmecul seu, dl profesoru Dragalina si dl Traian Popescu, notariu la tribunalu, cari ambii au întrodusu dantiul „Roman'a“ în Caransebeșu, împreuna cu dl Damaschinu asesoru consistorialu, se îngrigise de mai înainte, arangiându probe de „Roman'a“, cá sè reiéasa si acestu jocu cât mai bine, ceea ce si reeșí peste așteptare, cáci la primele acorduri ale „Romanei“ toti, cu micu cu mare, alergara în sala de jocu, unii pentru jocu, alții pentru privire, si arangiându-se o colóna colosala, se esecutá dantiul grațiosu cu o asiá precisiune si ordine, încât din ochii fia-caruia stralucia o bucuria mândra, o multiamire sufletéscá.

Între dantiuri, în pause, s'au mai esecutatu si alte piese de cântu, între altele si : „Gint'a latina“, si asiá durá serbarea plina de animo si voie buna pâna târșiu.

Asíá se serbá la noi ajunul anului nou, care a lasatu suveniru placute în fia-care inima romána. Toiletele erau tóte alese si potrivite serbării. Scriitorul acestor rënduri a avutu ocașiune a participá si la „convenirile“ din Brasíovu si „reuniunile“ din Sibíiu ; dara si serbarea descrisa se póte alaturá acelora.

Participarea a fost generala atát din partea națiunilor si confesiunilor, cât si a staturilor civile si

militare si au escelatu cu presint'ia lor dl generalu Doda, colonelul activu dela al 43-lea Reserve-Kommando, vice-colonelul Seraesivu, majoru cavaleru de Jacobiciu etc. dintre civili presiedintele si judii tribunalului, domnii dela comitatu si alte branche oficiose. (Dar damele? Red.)

Cu o satisfacere nespusu placuta, am observatu acésta participare din partea tuturor națiunilor si confesiunilor, precum si armonia fratiésca ce predomniá între tóte limbile, care împregiurare se póte multiamí numai tactului finu al societátií susmemorate si conducatorilor ei.

Încheiându raportul si gratulându numitei societáti pentru reusit'a ei, asm esprimá acea dorintia, cá spre viitoru, deca se va puté — sè se primésca si sè se esecute si dantiul „Calusieru“ între celelalte dantiuri naționale. M. VCN.

Balu în Sîomeuta-mare.

— 14 ianuarie.

Onorabile Domnule Redactoru !

Când în 1864 s'a înfiintiatu „Societatea de lectura Chiorana“, în opidul nostru erá o viétia viala, plina de sperantia, si cu zelu naționalu ; opidul nostru atun- ce erá capital'a unui districtu adevveratu românescu, cu capitanu supremu românú în frunte.

Societatea atunci avea unu presentu stralucitu si venitoru plinu de sperantia.

Împregiurările si politic'a ínse tóte le-au ruinatu, nu ni-a ramasu alt'a, decât amintita societate.

În favórea acestei societátií s'au arangiatu în 10 ianuaru a. e. unu balu în sala fosta pretoriala, adeca pe ruinele municipalitátií districtului : sala, pe care odata si adunarea Asociațiunii transilvane a onoratu-o cu presint'ia sa ; de asta-data aceea iérasu resuná de sgotmotul vialu al unui publicu frumosu.

Cu totu adevverul se póte díce, cá de si împregiurările de obste, cá si cele locale, sânt triste, totusi unu publicu destinsu si numerosu a asistatu la balu.

Când în numele Societátií aducemu adâncea multiamita celor ce luara parte, nu putem sè refacemu în cunun'a damelor urmatórele placute nume : veduv'a contessa Eduard Teleki, dómnia Ioanu Popu din Satu-mare, dn'a Iosif Popu din Ilba, dl Stefan Filep, dnele Horváth, Moga, Nilvanu, Madanu, Indre, Tamás, Marcu ; între domnișóre amu vedútu pe amabilele domnișóre : contes'a Gizella Teleki, Elena Popu fiic'a deputatului dietalu George Popu, Jolan Popu din Baia-mare, Elena Stanu din Ardosodu, sororile Maria si Anna Filep, sororile Horváth, Pelagia Popu din Naseudu, Rosa Cototiu, sororile Popu din Buzesci, dsiórele Dragosiu, Hengye, Leményi, — iéta cá începe music'a, tinerimea jóca cu zelu, si între 70—80 parchi nu potu mai departe continuá însemnarea.

Atâta potu înca însemná, cá petrecerea multu timpu ni va remáné în placuta memoria.

Unul din comitetu arangiatoru.

Unu actu filantropicu.

Recit'ia-montana, 11 jan.

Onorabila Redacțiune !

O parte mai alésa din publicul de aici înca de asta véra lucrá la o opera morala de cea mai mare însemnatate. Acesti generosi isi aduceau aminte, cá seracul si miserul se afla în cea mai nesuferibila stare mai vértos iérn'a, când gerul apésa si stringe cu neîn- durare si când seracul neputintiosu nu póte, séu n'are

ce câstigá spre a se provedé cu vestminte, nutrimentu si mijloce de încaldire.

Greu este iérn'a de adulti, dar înca bietii, copíii, cât trebuie sè suferé densus, când mai multu goli, de cât îmbracati, ma chiar desculți trebuie sè faca drumul de acasa pâna la șcôla si înderetru prin néua spre ghiacia.

În sâmbat'a premergútóre Craciunului catolicu întra cei multi de alte limbi si confesiuni s'au provedútu si din șcôla nóstra de aici trei baieti si dóue fete cu vestminte si încaltiaminte de iérna.

Împartírea darurilor s'a facutu cu mare festivitate, cu pomul tradiționalu încareatu de zaharicale, póme feliurite si iluminatu de multime de lumini.

Dl Francisc Pastora, intendantele castelului direccionalu al Societátií căilor ferate de aici, cá presiedinte al comitetului acestui actu filantropicu, si-a datu tóta silint'ia de a multiamí pe micutii școlari miseri si a li face bucuria spre a petrece si densusi serbatorile fericiti.

La acésta festivitate au cooperatu ambe chorurile de cântári românú si germánu de aici nu numai spre a redicá pomp'a festivitátií, ci si mijlocindú prin concertul lor o suma frumoșica solvita benevolu la intrare de cátra óspeti în favórea copíilor seraci.

Apoi s'au mai împartítu cárti numai la școlarii nostri mai seraci în suma de 6 fl. 79 cr. v. a. la care a contribuitu si on. administrațiune superiora a Societátií căilor ferate de statu.

O suprinde deosebitu placuta fu pe școlari si școlarit'e, când alalta-eri fura surprinsi în șcôla de dl Pastora, carele le aducea unu mare pachetu de cárti libele de scrisu si de desemnu, creióne si stiluri.

Primésca on. comitetu „al pomului de Craciunu“ si cu deosebire dl Pastora multiamit'a, care i-o aduce aci în numele școlarilor si școlarit'ielor ajutati, precum si dl inspectoru generalu de Schwing, carele totu-de-una si-a adusu cu generositate aminte de seracii suférindi. ION SIMU.

Cronic'a lunei.

DI VEGEZZI RUSCALLA, neobositu si veteranu aperatoru al causei române în pres'a italiana, a fost numitu de guvernul României consulu al României în Itali'a.

CERERILE DE ÎMPAMÊNTERE, precum cetimu în „Timpul“, plóua în camer'a României. Fiii lui Israil tramitu cu redicat'a petițiunile în asta privintia.

ITALIA IRRIDENTA se pare a fi în legatura cu mișcamintele de resboiu din Rusi'a, cari si în Serbi'a si în Muntenegru facu agitațiuni în contra Austro-Ungariei. Acésta se demintiesce prin press'a din Petersburg, cu tóte aceste ínse adevverul nu se schimba.

RUSI'A SE GATA DE RESBOIU. În asta privintia „N. fr. Pr.“ scrie aceste : Concentrarea trupelor cátra apusu se face în mesura mai mare, decât s'ar cere prin golorile cauzate în resboiul din urma. Armat'a dela apusu, în septemânile din urma destul de întarita, s'a mai sporitu cu 4 divisiuni de infanteria si cu 2 de cavaleria. Linia strategica dintre Riga-Dünaburg si Muschir e bine întarita. Armat'a costa din o divisiune de garda, 17 divisiuni de infanteria, 4 brigade de artileria, 5 regimente de reserva ; la olalta 339 regimente de infanteria, 176 regimente de cavaleria si 534 de tunuri stau la granit'ia de cátra apusu. Căile ferate de vr'o însemnetate strategica se totu edifica, si se facu multe vicinale. Lucrările de arsenalu se continua în mare mesura.

Ministrul de resboiu al Rusiei a comandatu 120 de mii de pușce, cari trebuie să fie gata pe 1 aprilie. Afara de aceste și în mai multe fabrice din Europa a facutu comande.

Port'a a adressatu cătra locuitorii din Gusinie și Plava o proclamațiune, în care le face cunoscutu, că în urmarea hotaririlor tratatului din Berlin aceste două provincie se vor anectă la Muntenegru. Cei ce voiescu să emigreze, la Monastir, Cosova și Scutari vor capetă pamânturi de aratu. Cei ce nu vor ascultă svatul bunu, védia ei ce vor patî.

Albanesii și Muntenegrinii s'au și încaieratu pentru Gusinie și Plava. Lupt'a a decursu în valea Limului și s'a încheiatu cu perderea albanesilor, cari o și loara la fuga, de și atacara din două părți teritoriul muntenegrinu.

În Bulgari'a trebile nu mergu pré bine. Conflictul între partide devine totu mai acutu. Din caus'a acést'a, precum se dice, țiarul va tramite la Sofia două persoane importante, cari vor avé misiunea d'a caletori prin tota Bulgari'a și d'a mijloci o împacare între liberali și conservativi. Aceste persoane vor fi príncipele Donducoff-Corzacoff și Coumany, actualminte prim-consul rusescu la Paris.

Lupt'a femeilor. Femeile englese vreu să tîna adunări de spiritu fórte resboinicu la Manchester, si prin unu memorandu voiescu să invite guvernul, că înca înainte de viitoarele alegeri pentru parlamentu să acorde femeilor englese dreptul de alegere, că astfel se fia în pozițiune d'a-si manifestá opiniunea în privinti'a sistemului de contribuțiune și a altor întrebări. Presiedint'a adunárilor va fi dn'a Laren și numai femeile vor pute vorbi.

În Peru și Bolivia a eruptu revoluțiunea. Acést'a e urmarea resboiului pe care ambele state l'au purtatu în contra statului Chili, care înse s'a încheiatu cu rezultatul, că Chili a batutu pe atacatorii aliați. Când apoi se faci pace, și în Peru și în Bolivia a eruptu revoluțiune și din ambele țieri s'a gonitu presiedintele republicei.

Literatura și arti.

Albumul macedo-românu. Comitetul Societății macedo-române, vedîndu, că Societatea numita nu pôte realizá tóte scopurile sale cu venitul dela membrii sei, a decisu să publice unu albumu macedo-românu, care întocmai că și albumul francesu Paris-Murcia, să servésca spre a produce unu venitu óre-care în folosul numitei Societăți. Spre acestu scopu comitetul s'a adresatu cătra toti scriitorii români, ceréndu-le o mica lucrare originala. Acestu albumu de siguru va fi fórte interesantu, de aceea credemu, că va fi fórte spriginitu din partea publicului.

Diuaru germânu în Paris. La Paris, precum vreu să scia germânii, siedu vr'o 50,000 de germâni, cari înca n'au avutu nici unu diuaru în limb'a lor. Acuma se anuncia din Paris că unu evenimentu mare, că în curénd va eși acolo și unu diuaru în limb'a germâna.

Biserica și scóla.

Dieces'a Orádii-mari. Diu'a de Sân-Vasiu (anul nou) în Oradea-mare s'a serbatu celebrándu ênsusi Pr. Sa episcopul Mihaiu Pavel, și predicándu dl Iustin Popfii. Primire oficiala la curtea episcopésca nu s'a facutu, conformu cerculariului emisu, ci numai particulara.

Dieces'a Gherlei. Precum ni se scríe, Pr. SSA episcopul Icanu Szabó a întrodusu în seminariul teologicu limb'a latina cá limb'a propunerii; pân'acuma

studiile s'au propusu românesce. Totu-odata ni se împartasiesce, că în Selagiu domnesce mare agitațiune și în curénd va merge o deputațiune la Gherla, ceréndu autonomia mai estinsa.

Societati și institute.

Dómnele patronese ale Societății române „Caritatea” din Giurgiu, au datu în séra de 22 dec. st. v. unu balu cu tombola, în sal'a otelului „Petersburg” din acelu orasiu, în folosul familielor scapatate și al copiilor fara mijloce de a urmă la șóla.

La Posionu studentii români în liceul evangelicu și alte institute de acolo au înfintiatu o societate de lectura. Presiedintele societății e Alesandru Tallosiu, notaru Mihaiu Pervu.

La Geneva studentii români au formatu o societate, a carei devisa este „Patria și unire”.

Ce e nou ?

Mésa pentru moștenitorul de tron. Unu mesaru din Pilsen, dupa ostenéla de mai multe luni, în fine a reeșitu să faca o mésa de gustu escelentu. El voiesce s'o ofere moștenitorului de tron Rudolf. Suprafața de stilu rococo a mesei e compusa din 80 mii diverse lemnutie, iér în celelalte părți are 150 de bucatiele.

Imperatés'a Rusiei, precum se scríe din Cannes, ierasi se afla mai reu în privinti'a sânetății. Ma o scire vré să scia, că starea este lipsita de tóta speranti'a, căci ból'a-i e incurabila.

În memori'a príncipelui Napoleon ucisu în țier'a zulusilor la Paris se va redică o capela între Arc de Triomphe și Palais des Invalides. Spre acestu scopu pân'acuma s'au adunatu 200,000 franci. Dela guvernul francesu va atérná, déca va permite să se tîna într' êns'a missa séu ba? Bonapartistii mișca tóte puterile spre a puté realizá cât mai curénd ideia lor.

Aniversari'a mortii lui Napoleon III, s'a serbatu la Chislehurst în vinerea trecuta cu requiem. Imperatés'a Eugenia s'a rugatu timpu îndelungatu la morméntul barbatului seu.

Serbarea Murcia, care s'a arangiatu la Paris în folosul înundatilor din Spani'a nu numai n'a produsu nici unu venitu curatu, dar înca deficitul s'a urcatu la 35,000 fl. Acésta scire înse o publicámu cu tóta reserva, dupa diuarele germâne.

Contele Victor Zichy-Ferraris lucréza la o brosiura, care de siguru va produce mare sensațiune, că se nu dicemu scandalu. Precum se scie, dênsul, dupa ce a fost silitu să-si dea dimisiunea din postul de secretaru de statu la ministeriul de interne, a fost scos, prin votare și din casiu'a magnatilor. Scopul brosiurei sale este d'a aretá, că aceia cari l'au eschisu nici decát n'au îndreptățirea d'a figurá cá judecatori morali. Se dice, că mai ales despre contii Szapáry se vor face mai multe relevări picante. Cartea înse nu va ajunge în mânilor publicului mare, căci numai atâte esemplare se vor tipari, câtii membrii are numit'a casina.

Duelu și urmarile lui sângerose. Originea sgomotului, care domnesce de câteva zile aici în capital'a țierii și care amenintia cu urmari și mai funeste, este următoarea. La banc'a fonciara a proprietarilor mici sa întemplatu o defraudare de mai multe dieci de mii. Directorul bancei Ignatiu Végh simtîndu, că defraudarea ar fi descoperita, sa facutu nevediu, petrecéndu mai multe septemâni prin locuri ascunse pâna ce în fine abia fu prinsu și arestatu. Înca în timpul, când poliția urmariá pe celu disparutu, referitoriu la acésta defraudare a aparutu unu articlu în

diariul magiari de curând înființiatu „Independenț'a”, prin care se tragea în joc și person'a contelui Festetich, presedintele numitei bance, încât adeca se dicea, că el ar fi avutu cunoscintia, că din casa lipsesce o suma însemnata și totuși a ascunsu lucrul. În urma-rea acesteia membrii casinei naționale și respective magnatii, se adunara într'o conferință, constatara, că prin articolul aparutu sunt vatemati toti membrii casinei și din parte-le pe c. Festetich îl dechierara de omu corect. Totu-odata trei dintre ei se dusera la redacțiunea numitului diariu și pretinsera satisfacere. Redactorele Iuliu Verhovay, deputatu dietal, le numi scriitorul articolului compromițatoru și totu-odata le aretă și documinte autentice despre adevurul cuprinsului articolului. Unul dintre cei trei, bar. Isidor Majthényi, neîndestulindu-se cu atât'a, prin o epistola adresata către Verhovay a adusu lucrul pâna la atât'a, încât cestu din urma simțindu-se adencu vetamatu, la provocatu la duelu. Duelul sa întemplat cu pistole; Verhovay a fost gravu ranitu, încât este puțină speranț'a a-se însenatosi. Redactorii diarelor de aici vedându prin pasul acest'a a casinei magnatilor vetamata independenț'a presei și libertatea diuaristiceii, sau coadunatu într'o șiedință și sau constituitu într'o reuniune, care are de scopu sustinerea vadiei diuaristiceii magiare, spriginirea reciproca și împedecarea abuzurilor că celu de față. Lucrul înse nu sa finitu numai cu atât'a. Îndata-ce se latî faim'a succesului duelului, întręga capital'a fu pusa într'o mișcare sgomotosa. Prin diuare, reuniuni etc. nu-se vorbiă decăt numai despre duelul lui Verhovay cu Majthényi. Poporul, care iubiă pe Verhovay, se înfuriă într'atât'a, încât înca în diu'a duelului sér'a se însenă o demustrațiune formala înaintea casinei naționale. Atari demonstrațiuni se repetiescu în tota sér'a, încât pâna către 1 ora dupa mediul noptii este imposibilu a strabate pe strade, decăt cu risicul vietii. Demostratiunea din sér'a prima si a două nu fura de totu scandalose, de marti înse sunt împreunate cu versare de sânge. Poliț'ia nefiindu în stare a contrastă tumultului fu silita a recurge la ajutorul miliț'iei regulate. Doue regimente, Cusieviciu și Schmerling, esu regulatu în tota sér'a spre a împrasciă mulțimea, cea ce numai prin ajutorul baionetelor le succede. Marti sér'a au fost sparte tôte ferestrele casinei. Mercuri, pe lângă cele două regimente, a fost ordinata întręga cavaleri'a și așteptă numai signalul datu pentru a-se aruncă asupra tumultului, înse nu sa facutu întrebuintiare de ea. 8 poliț'iai au fost raniti greu, numerul celor înclisi se urca la 70, ier raniti sunt 40—50 ênsi și câțiva morti.

Balul betrânilor. Unu balu foarte interesantu în sér'a de ajunul anului nou în Gillingham lângă Chatham. Acesta a fost balul betrânilor, la care au luat parte 59 de betrâni și betrâne, cari toti la olalta au numeratu 4259 ani. Celu mai betrânu, care s'a nascutu la 1790 a jocatu foarte veselu cu jocași'a sa, care asemenea s'a nascutu înca în secolu trecut. Ospetii erau cam de 60—90 de ani. Petrecerea a duratu pâna deminēt'ia.

Theia stricata. Unu vaporu s'a cufundatu înca la 1874 aprôpe de Lissabon, înse peste vr'o două septemâni fu scosu ierasi. Între marfurile mântuite se aflau și 14 mii de cutii cu theia, cari în Lissabon s'a vëndutu cu pretiu bagatelu. Dar apoi s'a constatat, că thei'a e neconsumabila. Deci proprietarii voira a o

transportă în Englitera, înse englesii observara; de atunci thei'a s'a uscatu, s'a mestecatu în theia nestricata, și — dora va ajunge și pe la noi.

În contra jocului de cărți. În armat'a Americiei de nord man'ia jocului de cărți e atât de respândita, încât senatul a aflatu cu cale a o mai moderă cu mijlôce de oprire stricta. Plumb, senatorul de Kansas de curând compusă unu proiectu de lege, de dupa care oficerul, care va câștigă în cărți banii camaradului seu, numai decăt va fi tradusu înaintea tribunalului marțialu. Totu asemenea procedura voiescu se întroduca și în contra beț'iei, care se respândesce cumplitu.

Principi cu nasu tetovatu. În cercurile aristocrației englese, scrie „Gaulois” se vorbește, că fiii principelui de Wales, Victor și George, cari tocmai acuma caletorescu cu corvetul „Bachante”, vedându, că matrozii toti și-au tetovatu pe bratiu câte o ancora, cruce seu inițialele numelui lor, și ei și-au tetovatu câte o ancora — pe nasu. Din caus'a acest'a famil'i'a regesca e desperata. Scirea acest'a de siguru face onóre fantasiei jurnalistice franceze.

Multiamita publica. Subscrisul îmi tînu de sacra datorinț'a a esprimă publice multiamita urmatorilor pré stimati domni, cari au binevoitu a usioră neajunsurile, cu care am de a me luptă, și anume: famil'i'a Mocioni prin dl Vincentiu Babesiu 15 fl., George Sêrbu 3 fl., I. Dragosiu 2 fl., N. N. 2 fl., S. Suciu 2 fl., I. Ciuciu 2 fl., G. Opra 2 fl., N. Opreanu 1 fl., E. Pușcariu 2 fl., dr. Victor Babesiu 3 fl., dr. A. Dumitreanu, A. Duma, G. Roșca și C. Radulescu câte 1 fl., L. Papp-Szilágyi 2 fl., Popetiu 1 fl., A. Suciu 2 fl., D. Mihalescu 2 fl., I. Bonciu 1 fl., M. K. S. V. 1 fl., dar mai cu deosebire préstimatului domnu drd Absolon Todea, care a colectatu acest'a suma. Totu cu acest'a ocaziune îmi esprimu profund'a mea multiamita Magnificului domnu deputatu George Popu, cât și acelor préstimati domni, cari cu ocaziunea serbarei cununiei dlui Ioanu Marcu cu dsióra Vasvári în Urmisii (Selagiu) au binevoitu a contribui la suma de 25 fl., destinata mie. Budapesta 1880 în 12 jan. Lud. St. Mehesiu, asc. de medicina.

Suvenirea morților.

Laurentiu Juhász, telegrafistu în Clusiu, în 6 l. c. dupa unu morbu scurtu, în etate de 29 ani, în a 14-a luna a casatoriei sale a două, a încetatu din vietia, lasându în doliu pe soț'ia sa cu unu infante și altu fiu din casatori'a prima, precum și pe parinti, socrii și alti consângeni. Fia-i țierin'a usioră!

Ghicitura.

— De Marcianu Wlad. —

Sè se caute 7 cuvinte, a căror litere inițiale, cetite de sus în jos se deie numele unui orasiu, — ier cele finale, asemenea cetite, se deie numele fondatorului unui institutu român u totu din acelu orasielu.

Cuvântul primu este unu fostu rege în Boemi'a, al doile numele unui poporu vechiu, al treile o scaldă din Austria, al patrale unu verbu, al cincile o parte a țilei, al șesele o prepozițiune, al șeptele unu arbore.

Terminul de deslegare e 11 februarie. Că totu de-una, și de asta-data se va sorti o carte.